

IPCC-leirens klimafortelling 1: Følelser trumfer vitenskap

Ole Henrik Ellestad*

Klimasaken er i 30 år blitt preget av et stadig sterkere engasjement for å skape Fortellingen som fenger folk. En nødvendighet i det politiske spillet når vitenskap, fakta og naturen selv ikke går FN's klimapanelers vei. Fortellingen skal sikre oppslutning om en mangelfull og til dels uforståelig politikk som haster veldig før kloden går under – eller riktignere før det av naturlige årsaker snart blir kaldere. Men IPCCs feilaktige modeller og spådde ekstremeffekter og katastrofer har krevd dementier som medfører en tapt sak. Da tar regien og Fortellingen overhånd. I 2019 tippet det helt over for politikere, IPCCs pseudovitenskap og de store medieaktører. En klimakrise – kjennetegnet ved at det primært blir litt varmere om natten, om vinteren i kaldere strøk (men ikke i Antarktis) og i byer, samt seksdoblet isbjørnbestand og rekordstore avlinger.

Vitenskap versus retorikk

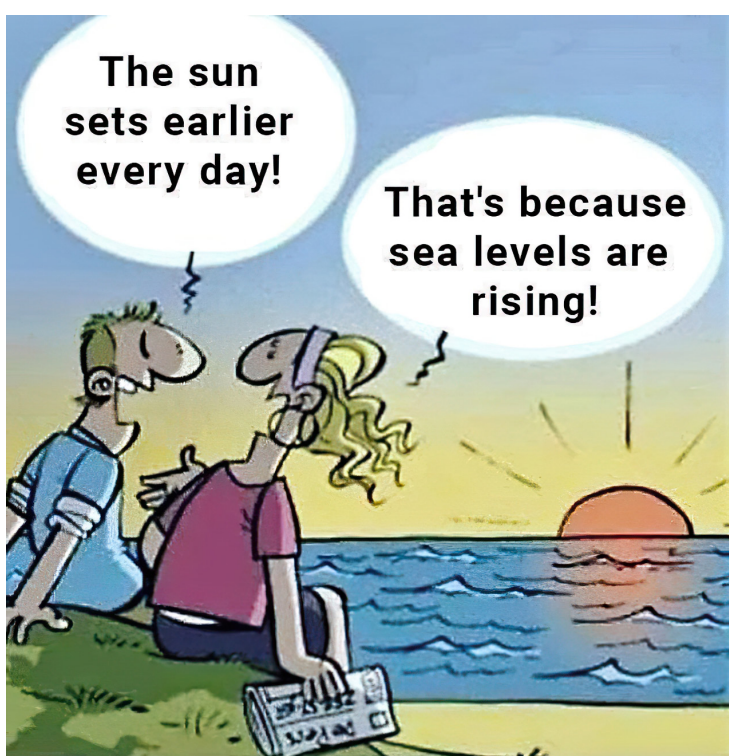
Bruk av kunnskap, fakta og logikk er viktige elementer i vitenskapen, også i filosofi forberedende for å legge grunnlaget for en opplyst, offentlig samtale. Ansporet av Al Gore ([KN 242](#)) og enkelte medier forlot klimadebatten tidlig denne linjen og prioriterte fortellinger med appell til følelser og engasjement ([KN 254](#), [KN 210](#)). Det ble raskt en konstruert Fortelling om klima som hjemmel for å selge en politikk noen ønsket seg.

Fortellingen er blitt det fremste og dessverre også et effektivt virkemiddel i en ensrettet politisk diskurs formidlet like ensrettet i mediene. Den skal overbevise om at menneskenes bruk av fossilt brensel er årsak

til klimaendringene og de derav følgende tallrike, postulerte negative effekter som skal skape global elendighet, frarøve ungdom deres fremtid og lede til klodens undergang.

FNs klimapanel IPCC i førersetet

CO₂ var i 1960-årene karakterisert som en svak drivhusgass, og en kommende ny istid var [tema i de kaldere 1970-årene](#). Men i 1988 etablerte politikkerne et politisk organ, IPCC, med mandat knyttet til menneskeskapte klimaendringer ([KN 238](#), [KN 231](#)). Anbefaling av klimatiltak skulle baseres på en gjennomgang av vitenskapelige resultater utført av myndighetsutnevnte forskere. I Fortellingen fremstår de som verdens forskerelite. Men ikke mer elitistiske enn at noen av de ledende forfattere har vært nyutdannede masterstudenter i 20-årene og miljøaktivister som var fremtrukket fremfor veldokumentert kompetanse ([KN 43](#)). Myndighetspersoner deltar også i arbeidet for å fremme ønskede konklusjoner. Når ikke det er nok følger påvirkning fra Al Gores stab ([KN 83](#)). Mange topp forskere ønsker ikke å delta, og noen har trukket seg fra deltagelse ([KN 43](#)).

I tillegg til IPCCs alarmerende budskap regisseres jevnlig tilleggsrapporter om egnede tema, basert på ikke-validerte modeller om fremtiden, alltid alarmerende og ofte vesentlig mer katastrofepregede enn IPCC-rapportene. De skal aktivere mediene og holde liv i det 'vitenskapelige' alibiet – eksempelvis et særdeles menneskeskapt varmt Arktis. En utfordring siden det var omtrent like varmt og like lite is i 1920–50-årene ifølge observasjoner referert i datidens medier (snart isfritt til Nordpolen, [KN 224](#), [KN 244](#), [KN 121](#)) – uten at det nevnes i dag. Så vokste isen markant til et maksimum rundt 1980 ([KN 217](#)) – et tidspunkt Fortellingen referer til når det omtaler den påfølgende dramatiske isreduk-

sjon. Med de mange sykliske naturlige variasjonene er starttidspunktet i Fortellingen et viktig taktisk valg, som normalverdi-avviket beregnes fra.

Medieregi

Medieregion, fri for en balansert vitenskapelig argumentasjon, domineres etterhvert ikke bare av ivrige journalister som selvutnevnte klimaeksperter, men får betydelige bidrag fra entusiastiske forfattere, tekstforfattere, psykologer, jurister, investorer, ungdom og andre bidragsytere som kan få eventyret til å fenge. Eventyr å la *Brødrene Grimms* barske fremstilling fremfor *H.C. Andersens* langt mer poetiske budskap. Siden Fortellingen inneholder en rekke feil og står vitenskapelig svakt er nedvurdering og til dels sjikane av IPCC-kritikere et nødvendig og viktig element. Fornekter er det mest benyttede ord til tross for at offentlige data og observasjoner av og kunnskap om naturen opp gjennom historien ligger til grunn ([KN 156](#)).

Fortellingen konstruerer en overdreven, negativ utvikling basert på at fryktens budskap selger bedre enn positivt innhold. Dette til tross for at historien viser en rekke fordeler for kloden ved høyere temperaturer og

CO₂-nivå. Matproduksjon og øvrig plantevekst er i dag på rekordnivå siden Lille istid. Professor *Richard Tol* med tre professorater og metodebok i miljø- og klimastrategi konkluderte etter en litteraturgjennomgang i 2014 ([KN 236](#)): «Verden vil bli et bedre sted for fattig og rik innen en temperaturstigning på 2,2 °C». Ikke så rart når temperaturøkningen siste 150 år primært finner sted om natten, i deler av kaldere strøk (men ikke i Antarktis) og om vinteren ([KN 250](#)). NTB, NRK, TV2 og byavisene publiserer Fortellingens skreddersydde budskap, og refuserer omtale av de mange hundre årlige publikasjoner om naturlige variasjoners betydning. IPCC-kritikk avspises med noen spaltenutters svar på helsides kritikk og negativ omtale.

Fryktens entreprenører rykker inn

Fortellingen eskalerte raskt. Global temperatur flatet ut. Folk synes klima er komplisert, så siden de erfarer vær, har det vært en systematisk overføring av oppmerksomheten fra oppvarming til klimaforandring med økte ekstreffeffer i form av orkaner, stormer i Nord-Atlanteren, flom og tørke, Golfstrømmen skal stoppe opp, og isbreer vil smelte så viktige vannforsyninger forsvinner. Men så måtte [IPCC dementere dette](#) i sin 2013-rapport (og i 2007, 2012, [KN 237](#)). Heller ikke i Norge er det økt tendens til ekstreffeffer iht. *Meteorologisk institutts* ekstremværestatistikk fra 1994 ([KN 241](#)).

Men havnivået er den siste av de store gjenstående fryktfaktorer. Ifølge **Fortellingen** skal nivået stige dramatisk, opp til flere meter iht. noen utvalgte beregninger. Satellittmålinger måler relativt stabilt nivå, men med den valgte kalibrering blir det økning på ca 3 mm per år. Tidevannsmåler viser 1,9 mm per år helt fra ca år 1800, ca 150 år før CO₂ kunne ha noen betydning ([KN 119](#), [KN 245](#)). Så her er det igjen stor vitenskapelig divergens. I Norge har Stortingsmeldinger benyttet scenario med vel 80 cm stigning i år 2100. Senest i år fikk Kartverket i oppdrag å vise utfallet av dette langs vår kyst. Men unntatt noen få udramatiske steder så stiger Norge og store regioner fremdeles etter siste istids slutt og dette forventes i ytterligere tusen år, sannsynligvis til starten på en ny istid om 1 500–2 500 år. I Oslo stiger landet 3–4 mm per år, likevel skal Operaen bli stående delvis under vann ([KN 245](#)). Bildet illustrerer poenget med **Fortellingen**.

Ifølge uautoriserte modeller skal det bli varmere, våtere og villere, dyrearter desimeres, være dramatisk dødelighet og branner fra hetebølger. Snø vil høre fortiden til, Arktis vil bli isfritt om sommeren, isbjørner vil utrykkes, iskapen på Grønland ([KN 128](#)) og Antarktis (faktisk kaldere), ([KN 232](#)) vil smelte. Artsmangfoldet desimeres. Det finnes over en tettskrevet A4 side med bare stikkord om all medfølgende elendighet. Det siste er at verdens økte fedmefenomen også skyldes klima. [Lite av dette stemmer](#) med observasjoner og mye tilbakevises enkelt når rapportene offentliggjøres mange måneder etter pressemeldingen.

Konklusjon

«*Climategate*» ([KN 267](#)) viser tydelig at IPCCs menneskeskapte agenda trumfer vitenskapen. Det var ingen tilfeldighet at evalueringen av IPCC i 2010 ikke var om faglige konklusjoner, men om deres organisasjon. Rapporten, utarbeidet av 'venner' uten deltagelse av skeptikere, konkluderte likevel med sterk kritikk om utilstrekkelige vitenskapelige prosedyrer, manglende vektlegging av usikkerhet og formidling av denne, sammenblanding av roller og av vitenskap og politikk. Det er derfor bare 41 av ca. 12 000 vitenskapelige klimapublikasjoner støttet den ikoniske IPCC-konklusjonen siden 2001 om at mer enn halvparten av temperaturøkningen er menneskeskapt ([KN 78](#)). Men **Fortellingen** har, tro det eller ei, fått folk til å tro det er 97 %. Mer om **Fortellingens** innhold senere.